

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

אני מאמין

מאת הרבי מליובאוויטש

בהוצאת תורה אור

לקט מאיגרותיו של הרבי בנושאי אמונה - מ'מאמינים בני מאמינים', דרך 'אמונה ומדע' ו'אמונה בעת צרה', ועד 'אמונה בביאת המשיח'. 572 עמ'. טל' 8602399-08.

היכל הנגינה

מאת הרבי מליובאוויטש

בהוצאת קה"ת

בספר נערכו אמירותיו של הרבי על עולם השירה והניגון. מעניין לגלות כי גם בנושא זה יש חומר רב כל-כך. יש כאן דברים על עצם הניגון והשירה, ביאורים של ניגונים, הריקוד ומעלתו ועוד. 390 עמ'. טל' 9606018-03.

הכתב והמכתב

מאת עובדיה חן

בהוצאת המחבר

הכתיבה התורנית אף היא תורה ולימוד היא צריכה. המחבר מגיש ספר הדרכה לעוסקים בכתיבה, ומביא אוסף של מקורות, ציטוטים ודברי מליצה. 284 עמ'. טל' 3172415-057.

המרדף

מאת שמואל ארגמן

בהוצאת דני ספרים

עוד ספר מתח, בעל מוטיבים יהודיים, מאת סופר הילדים והנוער. הספר מספר על אב ובנו, בעלילה המתחילה ערב המרד בהונגריה, חוצה ארצות, ומסתיימת בירושלים. 368 עמ'. טל' 6812225-08.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
7:59	8:40	7:52	7:40
9:03	9:45	8:47	8:39

פרקי-אבות השבוע: פרק ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 9607588-3-972 • פקס 9606169-3-972
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ועדה לחקירת פשע הגירוש

לא היו כאן טעות בשיקול-הדעת או היערכות כושלת, אלא ביצוע מכוון של מהלך שאין בו שום תועלת ושום היגיון, בניגוד לכל האזהרות וההתרעות המקצועיות

תיתן רוח-גבית לטרור, ודוברי הממשלה לעגו לו. עינינו הרואות מי צדק, אנשי הביטחון המקצועיים או אמני השקר וההונאה. מאז נסוגונו מחבל עזה, קיבל הטרור העזתי עוצמות שלא היה יכול לחלום עליהן. במקום ארגוני טרור נרדפים, קיבלנו מדינת טרור, עם צבא מאומן וצמא-דם, על מפתן דלתנו ממש.

היה ברור לגמרי שביצוע התכנית יעניק תחושת הישג אדירה למחבלים ויזמין את הטרור להיות כאן נלצח, כי אנו-עצמנו הוכחנו למחבלים שהטרור משתלם ומשיג את יעדיו. היה ברור לגמרי שעקירת גוש יישובים פורח ומשגשג היא תקדים שמגביר את הלחץ הבין-לאומי לעקירת גושי יישובים נוספים. היה ברור לגמרי שהקרע שייווצר בעם יפגע פגיעה קשה בחוסנה של החברה היהודית.

ומה התועלת? איזה הישג היינו אמורים להפיק מביצוע תכנית אומללה זו? מה התמורה שעם-ישראל היה אמור לקבל בעבור מחיר יקר כל-כך? - על כך לא הייתה תשובה. אחרי הגירוש הודו כמה מתומכי המעשה כי הם רואים בעקירת יהודים מבתיהם מטרה כשהיא לעצמה, כדי שיהיה אפשר לחגוג על חורבנם. אכן מטרה ראויה להתכבד.

נסיגות מרחיקות שלום

ועדת החקירה הבודקת את מלחמת לבנון השנייה מחפשת מחדלים. אם תקום ועדת חקירה לבדיקת תכנית ההתנתקות - היא לא תצטרך לחפש מחדלים אלא פשעים. לא היו כאן טעות בשיקול-הדעת או היערכות כושלת, אלא ביצוע מכוון של מהלך שאין בו שום תועלת ושום היגיון, בניגוד לכל האזהרות וההתרעות המקצועיות.

את המחיר הנורא משלמים לא רק המגורשים, אלא כולנו. שוב ושוב מתברר, כי כל נסיגה מרחיקה את השלום ומגבירה את סכנות המלחמה. אין לנו אלא להתפלל שעכשיו, לאחר שאנו רואים את פירות הבאושים של הנסיגה, ייפקחו העיניים. עד שנזכה לנחמה הגדולה, "נחמו נחמו עמי, יאמר אלוהיכם".

נתיים חלפו מאז הרס חבל היישובים הפורח ברצועת עזה ובצפון השומרון, והשערורייה זועקת מכל היבט אפשרי. המצב האומלל שבו שרויים כעשרת-אלפים התושבים, שגורשו מבתיהם ועדיין חיים בתנאים מחפירים במעונות ארעיים - אינו אלא השתקפות של כל תכנית ההתנתקות, מעשה אכזרי, נטול היגיון ותכלית.

זוכרים את הססמה "יש פתרון לכל מתיישב"? זה מה שהבטיחה הממשלה למתיישבים שגורשו מבתיהם. עכשיו ברור שזו הייתה הונאה כבוונה תחילה. הממשלה ידעה שאין פתרון לשום מתיישב, שכן יישובים חדשים אינם מוקמים בתוך כמה חודשים. רשויות המדינה ידעו שאי-אפשר לתת פתרונות מהירים לחקלאים, שנותקו מאדמתם, ולא לפי עובדים שמקור פרנסתם חרב. נציגי היישובים זעקו בקול ניחר ערב הגירוש שאין הם מקבלים תשובות אמיתיות לשום שאלה. אבל את מי עניינה האמת, כאשר השקר וההונאה היו שם המשחק.

הונו את כולנו

כשם שהונו את תושבי היישובים, כך רימו את כולנו. הבטיחו לנו שבתמורה לנסיגה מחבל עזה ומצפון השומרון יחזקו גושי היישובים ביהודה ושומרון. הבטיחו? אז מה. כבר אסור להבטיח? בינתיים אין לא דובים ולא גושים. שאלו את ראשי ההתיישבות ביהודה ובשומרון, והם כבר יספרו לכם איזה 'חיוזוק' הממשלה עושה בגושי ההתיישבות.

הבטיחו שאם אחרי ההתנתקות יעזו לשגר טילים מרצועת עזה, תגובתנו תהיה קשה כפי שלא הייתה מעודה. אם זה לא היה עצוב כל-כך, זה היה יכול להיות מצחיק מאוד. מאז הנסיגה מחבל עזה נהפכו חיי תושבי שדרות וכל מערב הנגב לגיהנום - והתגובה היא 'איפוק' ועוד הפעם 'איפוק'. חיילי ישראל חטוף נמצא בשבי כבר יותר משנה, וכל מה שהממשלה ה'חזקה' שלנו יודעת לעשות הוא לבשל 'עסקה' שכל-כולה כניעה מוחלטת לטרור.

הרמטכ"ל הזהיר בשעתו כי תכנית הנסיגה

חיים של יהודי - חיים נצחיים

יחזרו לחיים

זה החידוש בפסוק "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם, חיים כולכם היום" - כל יהודי ("ועמך כולם צדיקים") קשור עם הקב"ה, ועל-ידי כך הוא זוכה שחיייו יהיו חיים שאין בהם הפסק. אמנם הוא חי בעולם הזה הגשמי, שבו קיימת הגזרה "אל עפר תשוב", אבל אין זה אלא עניין זמני, הנובע מדבר צדדי - מהירידה לעולם הזה הגשמי. אולם מצד העצם, מצד אמיתת המציאות - מציאות החיים של יהודי היא נצחית.

כלומר, חייו של יהודי, מעצם מהותם, אינם חיים מדודים ומוגבלים שיכולים להסתיים בשלב כלשהו, אלא "חיים כולכם היום" - אלה חיים שאינם יכולים להיפסק. המוות אינו אלא עניין זמני, הנובע מהתערבות של דבר צדדי, וכאשר תוסר הפרעה זו - יחזור היהודי ויחיה גם בעולם הזה הגשמי. זו מהותה של תקופת תחיית המתים, שבה "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ולא תהיה עוד הפרעה להתגלות החיים, ולכן נצחיות חייו של יהודי תבוא לידי ביטוי מלא גם בחיים הגשמיים, בעולם הזה הגשמי.

(תורת מנחם כרך לא, עמ' 190)

הביטוי הזה בא לבטא סוג של כפייה חיצונית, שלכאורה חזקה מאוד (כאריה הרובץ על האדם), אבל עדיין זו כפייה חיצונית ולא מציאותו של האדם עצמו. אם נסלק את הכפייה החיצונית, תגלה רצונו האמיתי של האדם.

חיים שאינם נפסקים

כך יש לראות את עניין המוות - הוא כעין כפייה חיצונית, התערבות של דבר צדדי שמפסיק לפי-שעה בין האדם ובין מקור חיותו, אבל אין הוא מבטל את עצם חייו. החיים הם המציאות האמיתית שלו, גם כשיש דבר צדדי שאינו מאפשר לחיים לבוא לידי ביטוי ממשי בעולם הזה.

זו משמעות דברי חז"ל "צדיקים במיתתם קרויים חיים". במאמר זה עצמו נאמר שזה מצב של מיתה ("מיתתם"), ובכל-זאת הם נקראים 'חיים'. שכן החיים של הצדיקים הם חיים נצחיים, שאינם יכולים להיפסק. העובדה שכרגע זה מצב של מיתה אינה משקפת את מהות החיים עצמם, אלא זו תוצאה של דבר צדדי שכרגע מפסיק בין החיים ובין הגוף.

שה רבנו אומר בפרשתנו לבני-ישראל: "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם, חיים כולכם היום". משמעות הדברים היא, שעל-ידי הדבקות בקב"ה זוכים להגיע לסוג אחר של חיים, חיים נצחיים, שאין להם הפסק.

הדבר הזה דורש הסבר: הלוא אנחנו רואים שהדבקות בקב"ה ושמירת התורה והמצוות אינן מצילות את האדם מן המוות. אפילו צדיקים גמורים, שאין ספק כי דבקותם בקב"ה מלאה ושלמה, נפטרים מן העולם. מהי אפוא המשמעות של "חיים כולכם היום"?

התערבות צדדית

את כללות העניין של העדר-החיים אפשר לראות בשתי דרכים: האחת - החיים נסתיימו ונגמרו, ולמעשה התבטלה מציאות החיים הזאת. השנייה - החיים נמשכים, אלא שיש דבר-מה המפסיק בין הגוף לבין חייו. בדרך השנייה מציאות החיים נשארה בתוקפה, אלא שלפי-שעה יש משהו שמפסיק בינה לבין הגוף.

בגמרא יש ביטוי: "אריה הוא הרובץ עליו".

מן המעיין אין עוד מלבדו | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

לא לראות

רבי אהרן-משה, תלמידו של ה'חזקה' מלובלין, היה חושש לשבת במחיצתם של עוברי עברה, שכן היה רואה ללבב והיה יודע את כל חטאייהם. פעם אחת נזדמן עם רבי יהושע השיל מאפטה, המכונה 'אוהב ישראל', והתאונן לפניו: "מה אעשה שאני רואה למסתרי הלב?".

השיבו הצדיק:

"ר' אהרן-משה, בצעירותנו אף אנחנו ראינו דברים. כשבא לפנינו איש, מיד ידענו מה הוא ומה מעשיו, כמה גלגולים עברו עליו ומה פגם בכל גלגול. אחר-כך הגענו להבנה שאין זה ראוי להסתכל במסתרי הלב של יהודי כדי לראות דברים לא-טובים. התפללנו אפוא לקב"ה שייטול מאיתנו יכולת זו, ומאז כשבא לפנינו יהודי, אנו רואים רק את התיקונים והמעשים הטובים שעשה בכל גלגול. בקשו אף אתם כך מהקב"ה, ולא תראו עוד מה שאין צריכים לראות".

מתוך חיי היום-יום

המתבונן בחיי היום-יום רואה את השגחת ה' עליו, וכמה ניסים נסתרים נעשים עם כל אחד ואחד. מזה יגיע האדם להכרה כי "ה' הוא האלוקים". זהו "וידעת היום" - מתוך חיי היום-יום אפשר לבוא לידי הכרה ש"ה' הוא האלוקים אין עוד".

(רבי יהושע מקוטנה)

קשור בה' אחד

"ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" (שמואל-ב ז, כג). עם-ישראל, גם כשהוא שקוע בארציות העולם, עדיין קשור בה' אחד. השם יתברך יוצר מהרוחניות גשמיות, ואילו עם-ישראל יוצר מהגשמיות - רוחניות.

(אדמו"ר הזקן)

קודם הבריאה

המשמעות הפנימית של המושג "אחדות ה'" היא - לדעת, שכשם שקודם בריאת העולם היה ה' לבדו, ללא שום מציאות זולתו, כך גם היום, לאחר בריאת העולם, "אין עוד מלבדו".

(דרך מצוותיך)

גם הטבע הוא אלוקות

"וידעת היום והשבות אל לבבך, כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד" (דברים ד, ט). גם שם 'אלהים', שהוא בגימטרייה 'הטבע', הוא בעצם שם 'הויה', שהוא למעלה מהטבע. שכן גם הטבע הוא אלוקות, אלא שהדבר מוסתר ונעלם.

(ספר המאמרים קונטרסים)

ביטול מוחלט

ביטול העולם לה' אינו כביטולו של הגוף לנפש. הגוף הוא טפל לנשמה, אבל העולם בטל לגמרי לה', עד שאינו יכול להיחשב אפילו כבחינת טפל לה'. זאת, משום שהנשמה אינה מהווה את הגוף, אלא מחיה אותו בלבד, ואילו הקב"ה מהווה את העולם בכל רגע ורגע מאין ליש.

(תניא)

לחדור ללב

ידעה לבד אינה מספיקה, אלא צריך ש"וידעת" יחדור ל"והשבות אל לבבך". הידיעה צריכה לחדור ללב פנימה, שהרצון והמידות שבלב יתאמו לידיעה שאין עוד מלבד ה'.

(רבי ישראל מסלנט)

אם ה' לא ישמור

התלמיד יצא לדרכו נחוש ונמרץ למלא את השליחות שהוטלה עליו. לא בכל יום מטיל הבעל־שם טוב שליחות אחראית כליכך על אחד מהחבריא.

"עליך לנסוע לבסרביה הרחוקה, הידועה בכרמי היין המהוללים שלה, ולהביא משם יין טוב שנוכל לקדש עליו בשבת ובחג", ציווה הבעש"ט, והוסיף: "שים ליבך להשגיח על היין בשמירה מעולה מרגע הייצור, ולשומרו בכשרות מהודרת בכל הדרך עד שובך לכאן".

זה היה בעונת הקיץ. התלמיד הגיע לעיר טלינשט שבסרביה, לאחר הדרך הארוכה והמייגעת, ומיד פנה לבצע את השליחות שהוטלה עליו. חודשיים תמימים התרוצץ במקום כדי לפקח על ייצור היין, מבציר הענבים, דריכתם וסחיטתם בגת, ועד מזיגת היין לתוך החביות. כל אותה עת השגיח בקפדנות מרבית, ולא הסיח דעתו אף לרגע, כדי שהיין יהיה כשר למהדרין מן המהדרין.

החודשים נקפו, החורף התקרב, אך התלמיד נאלץ להמתין עד שתסתיים תסיסת היין. רק אז יוכל למלא ביין המהודר את החבית הקטנה שהכין מראש ולצאת לדרכו.

בעיצומו של החורף עלה סוף־סוף בשנית על עגלה רתומה לסוסים ופניו אל מז'יבוז', עירו של הבעש"ט, ובעגלה היין השמור. שמחה מילאה את ליבו. הנה, בקרוב יעמוד לפני רבו ובפה מלא יוכל לומר: "רבי, מילאתי את השליחות כהלכה".

אך מזג־האוויר לא הניח לו להשתעשע במחשבות כאלה. מטר עז ניתן ארצה ורוחות זועפות טלטלו את העגלה. האדמה נעשתה בוצית ולא היה אפשר להמשיך בנסיעה הרגילה.

כדי להקל מעל מעגלה נאלץ התלמיד לרדת מהעגלה ולבוסס בבוץ לצידה, מתלכלך כולו בבוץ וברפש. אך עם זה לא גרע את עינו אף לרגע אחד מחבית היין. "לא אכפת לי לסבול ולהתלכלך, ובלבד שהיין הטוב והמהודר בכשרותו יגיע בשלמותו למורי ורבי", אמר בליבו.

בינתיים התבהרו השמים, שוב עלה התלמיד על העגלה להמשך דרכו. ימים רבים של עמל ויגיעה, קשים מנשוא, הגיעו לקיצם. המסע הסתיים, הנה הוא כבר רואה את בתיה של העיר מז'יבוז'.

בהגיעו לעיר לא התעכב ובזריזות פנה לביתו של הבעש"ט, כדי לבשרו על הצלחת השליחות ולהביא לפניו את היין שהצדיק חפץ בו כל־כך.

כאשר עצרה העגלה, ועליה חבית היין, ליד ביתו של הבעש"ט, אירע דבר מפתיע: קצין משומרי העיר, שהוטל עליו להשגיח לבל יכניסו למדינה משקאות חריפים מתוצרת חוץ, עבר

במקום. לרגע נפל מבטו על היהודי וחדש התעורר בליבו. הקצין קרא לעבר היהודי: "עצור! דאי אתה מחביא בעגלתך משקאות חריפים אסורים... ברגע זה העגלה מוחרמת

לומדים גאולה | מאת מנחם כרוז

שני ממדים לנחמה

ה שבת שלאחר תשעה באב היא הראשונה משבע שבתות הנחמה, ובה קוראים את ההפטרה הפותחת במילים: "נחמו נחמו עמי". חז"ל מסבירים (איכה רבה ספ"א) מדוע נאמרה הנחמה בלשון כפולה ("נחמו נחמו"): "חטאו בכפליים... לקו בכפליים... ומתנחמים בכפליים". במקום אחר (ילקוט שמעוני איכה רמז תתריח) אומרים חז"ל: "לפי שמצוותיה כפולות, נחמותיה כפולות".

הכפל הזה דורש ביאור: מהו חטא כפול, עונש כפול ונחמה כפולה? אפשר לדבר על חטא קטן וחטא גדול, עונש קטן ועונש גדול, אבל מהו חטא כפול ועונש כפול וממילא גם נחמה כפולה? ועוד, מה פירוש המושג "מצוותיה כפולות"?

גשמיות ורוחניות

כשהתורה מדברת על כפל, הכוונה היא לשני ממדים. ואכן, הדבר שמאפיין את חיי היהודי, את התורה ומצוותיה, את החורבן ואת הנחמה, הוא שני הממדים שיש בהם – המימד הגשמי והמימד הרוחני.

יהודי מורכב משני הממדים הללו – מגוף ומנשמה. שניהם יחד יוצרים מציאות אחת של יהודי. שלמותו היא כאשר שני הממדים הללו שלמים – כשהוא עובד את ה' הן בגופו הן בנפשו. גם במצוות קיימים שני הממדים האלה: בכל מצווה יש הצד הרוחני – הכוונה והרגש; והצד הגשמי – הדרך שבה מקיימים את המצווה בפועל.

זו כוונת דברי חז"ל: "מצוותיה כפולות". בכל מצווה תוכן כפול – צד רוחני וצד גשמי. כאשר חז"ל אומרים שבני־ישראל חטאו בכפליים, הכוונה שהם חטאו בשני הממדים הללו – הן בצד הגשמי של התורה והמצוות הן בצד הרוחני־ערכי שבהן. לפיכך גם העונש היה כפול, והחורבן התבטא אף הוא בשני הממדים הללו – חורבן גשמי וחורבן רוחני. יכול היה להיות מצב של חורבן גשמי, אבל ברוחניות היה נשאר האור והגילוי; אולם הם "לקו בכפליים" – לא רק בחורבן הגשמי, אלא גם בהסתר רוחני.

גם בבית־המקדש היו שני הממדים האלה. מצד אחד, היה המקדש בניין גשמי, בעל מידות מוגדרות ומוגבלות; ומצד שני האיר בו אור אלוקי אין־סופי. החורבן פגע לא רק בבניין הגשמי, אלא גם בהארה הרוחנית, ולכן זו מכה כפולה. וכאשר תבוא הנחמה, תהיה אף היא כפולה – לא רק שלמות של הבניין הגשמי, אלא גם שלמות של ההארה האלוהית הרוחנית.

ט"ו באב

שבת נחמו חלה סמוך לט"ו באב, שעליו נאמר (תענית כו,ב): "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה־עשר באב (וכיום־הכיפורים)". מעלתו של ט"ו באב על שאר החגים היא בהיותו חל מיד לאחר האבל והצער של תשעה באב. בכך הוא מבטא את העלייה שבאה בעקבות הירידה – את הגאולה שנוולדת מתוך החורבן.

אפשר למצוא רמז לכך גם באחד המאורעות שאירעו בט"ו באב: הגמרא (שם ל,ב) מציינת, "שכלו בו מתי מדבר". מדי שנה בשנה, בט"ו באב, מתו במדבר מי שנגזרה עליהם הגזרה שלא ייכנסו לארץ. בשנה האחרונה עשו בני־ישראל את ההכנות שהיו רגילים להן משנים קודמות, וכשהגיע ט"ו באב ולא מתו, הבינו שנתבטלה הגזרה. אם־כן, הגזרה כבר נתבטלה בט"ו באב, וט"ו באב רק גילה זאת. זו אפוא משמעותו של ט"ו באב: יום זה מגלה, שכל תכלית הגלות והחורבן היא לצורך העלייה של הגאולה השלמה. לכן הוא יום־טוב ש"לא היו ימים טובים לישראל" כמותו.

עלייה גדולה וכפולה זו תושג על־ידי המלך המשיח, שנשמתו היא הנשמה הכללית והכוללת של כל הנשמות, נשמה שיש בה כל השלמות. לכן המשיח יביא נחמה כפולה ושלמות בכל המובנים, ומזה תבוא השמחה הגדולה והשלמה של הגאולה, שתבוא בקרוב ממש.

לטובת המושל".

חרדה גדולה נפלה על התלמיד. הוא החל להתחנן לפני הקצין, מנסה להסבירו שלא מדובר במשקה חריף כלל וכלל, אלא ביין בסרבי טהור. אולם הקצין אטם את אוזניו ולא הסכים להאמין לדבריו. הוא החליט לבדוק את תכולת החבית בעצמו.

חיש־מהר קפץ מסוסו, שלף פגיון מנדנו וניגש לחבית היין אשר בעגלה. הוא פתח את פתח החבית והחזיר לתוכה את הפגיון. קשקש בה מעט, ואף טעם בעצמו מהיין. כאשר נוכח שאכן אין זה משקה חריף וחדשו לא היה מוצדק, פנה לדרכו והסתלק ללא אומר.

התלמיד נותר המום. לשונו כאילו ניתקה ממנו. הוא לא ידע את נפשו מרוב צער ועוגמת־נפש. היין שהגוי טעם ממנו נאסר עכשיו לשתייה. כל היגיעה העצומה וההידורים המיוחדים ירדו עכשיו לטמיון.

במר־נפשו פנה לבית הבעש"ט, ומיד כשנכנס פרץ בכי מר: "רבי, למה?!... מאמין אני כי צדיק ה' בכל דרכיו, אבל למה מגיע לי עונש כבד כל־כך?... הלא כל החודשים הללו מסרת את נפשי לקיים את השליחות שהוטלה עליי, והנה עתה, ברגע האחרון לפני סיום שליחותי, קרה לי המאורע הקשה הזה, וכל טרחתי הייתה לשווא".

הביט הבעש"ט ברוך בתלמידו העומד לפניו. עיניו הטובות בחנוהו באהבה רבה. ממבטו נשקף היטב רצונו להגביה את תלמידיו לפסגה רוחנית אחרת, אשר מעבר למחשבות של מקום וזמן. חפץ הוא ללמדו דרך חדשה בעבודת ה', המפיקה הוראה מכל מאורע המתרחש בחיי האדם.

ואז פנה אל התלמיד ואמר:

"רוצה אני להזכיר לך את דברי חנני הרואה אל המלך אסא, כאשר לקח לו לעזר את חיל ארם להושיעו מידו בְּעֵשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל (דברי־הימים ב טז,ז): 'בהישענך על מלך ארם ולא נשענת על ה' אלוֹקֶיךָ, עֲלִיכֶן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ אֲרָם מִיָּדְךָ... כִּי ה' עִינֵינוּ מִשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ, לְהִתְחַזֵּק עִם לִבְבָם שֶׁלם אֵלֵינוּ'...

"אכן קיימת את כל אשר ציוויתך. את שליחותך מילאת בנאמנות ראויה לשבח, ושמרת על היין בחירוף־נפש. אך האם לא שכחת את השמירה העיקרית? שמא סמכת על עצמך ונשענת על כוחך וכישרונותיך, ולא שפכת את ליבך בתפילה לה' שיהיה בעזרך, להצליח את דרכיך שיישמר היין כראוי?"

"כאשר שכחת את שמירתו של הקב"ה, נתקיים בך הכתוב 'אם ה' לא ישמור יעיר – שווא שקד שומר'".

פתגם חסידי | רבי דובער מדרושיץ שימש בצעירותו מלמד בביתו של כפרי. אשת הכפרי שאלה אותו פעם אחת: "האם אתה אוהב לפלפל?". השיב לה: "את הקב"ה אני אוהב. פלפל אני אוכל..."

הקיבוצניק שיעזור לכם להקים בית

הרבי מליובאוויטש, ונכבש באורה. בשנת תשנ"א הוא מתחתן עם רעייתו, רואת-חשבון בכירה במס הכנסה. לפרנסתו הוא משמש מורה נהיגה. הזוג מצטרף לקיבוץ הסוללים, השוכן בצומת המוביל.

השיחה עם שמעון אקוקה מתקיימת ביום שישי אחרי-הצהריים. ברקע נשמעת תכונת ההכנות לשבת. "הערב יסבו עמנו עשרים אורחים לסעודת שבת", הוא אומר, "רובם חברי משלחת ארכאולוגית מארה"ב". זה נשמע מרשים, אבל לא יוצא-דופן. אלא שזה קורה בקיבוץ הסוללים, קיבוץ של 'השומר הצעיר'.

מאתיים איש ביום-הכיפורים

במרצת הזמן הם מתחזקים בשמירת המצוות. חבריהם בקיבוץ מקבלים את השינוי הזה בכבוד, אולי משום שמעולם לא ניסו לכפות דבר על איש, ונשארו חברים של כולם. יותר מזה: שמעון נהפך למי שדואג לכל הצרכים הדתיים של הקיבוץ – לתפילות הימים הנוראים, לאווירת החגים. "ביום-הכיפורים האחרון השתתפו כמעט מאתיים איש בתפילות, ולא היה מקום לזוז", הוא אומר.

בשנה האחרונה הוא שקוע במיזם שהוא רואה בו שליחות-קודש: "עם השנים התוודענו, אני ורעייתי, לקשיים העצומים שבהם נתקלים מתקרבים ובעלי-תשובה בבואם להקים בית בישראל. הלב נקרע כשאתה שומע את סיפוריהם ואת התלאות שהם עוברים. החלטנו להקים מאגר נתונים ארצי ודיסקרטי, שכמותו עדיין לא קיים".

מאגר נתונים ענק

וככה המיזם פועל: אנשים נרשמים, באמצעות אתר האינטרנט או בטלפון. המעוניינים מזומנים לפגישה אישית, שבה הם מוסרים את פרטיהם ואת תצלומם. עכשיו נכנסים לפעולה רכזים שעובדים בהתנדבות או שדכנים מקצועיים, והם

שמעון, רעייתו רחלה, ושבעת ילדיהם, הם המשפחה היחידה השומרת מצוות בקיבוץ, אבל היחסים עם חברי הקיבוץ מצויינים. "הקיבוצניקים כאן הם אנשים מקסימים, ואנחנו מסתדרים מצויין", אומר שמעון. בשבת הוא צועד כחמישים דקות, ליישוב שמשיית הסמוך, להתפלל בבית-הכנסת. "ההליכה הזאת היא בדיוק המרחק שמתור לקחת בשבת, אחרי הנחת 'עירוב'", הוא מבהיר.

מצטרפים לקיבוץ

שמעון נולד בנצרת-עילית, למשפחה מסורתית. בצה"ל שירת ביחידה מובחרת. לאחר השחרור מילא תפקידים רגישים במשרד הביטחון. בתפקיד זה עשה הרבה בחו"ל, באירופה ובארה"ב, ושם התוודע לשלוחי חב"ד: "בכל מקום שבו שהיתי פגשתי את שלוחי הרבי, שהניחו לי תפילין והזמינו אותי לשבתות בבית-חב"ד. מתברר שכאן התחילה התקרבות ליהדות".

הוא חוזר לארץ, לנצרת-עילית, ועובד במחלקת ההדרכה של מגן-דוד-אדום. נוצר קשר בינו ובין חסידי חב"ד בעיר, והוא מתחיל להשתתף בשיעורי תורה. כאן הוא מגלה את דמותו המיוחדת של

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ריצה בשבת

שאלה: האם מותר לרוץ בשבת?

תשובה: הנביא מזהיר: (ישעיה נח, ג): "אם תשיב משבת רגלך... וכיבדתו מעשות דרכיך". חז"ל למדו מזה "שלא יהא הליוכך בשבת כהליוכך בחול", כי בימות החול דרך האדם למהר ולרוץ לעסקיו. מכאן למדו שבשבת אסור לרוץ, לקפץ (=עקירת שתי הרגליים בבת אחת), לדלג (=עקירת הרגל השנייה קודם שהראשונה הונחה על הקרקע), או לפסוע 'פסיעה גסה' (=ארוכה מ'אמה', שהיא כחצי מטר), אלא יש להלך בנחת. **ריצה למטרה:** מותר, ואף מצווה, לרוץ לצורך מצווה, כגון להגיע לבית-הכנסת, לשיעורי תורה וכדומה. מותר לאדם לרוץ כדי לראות אירוע שהוא נהנה ממנו, בתנאי שאין שום איסור באירוע עצמו. אדם שנתקל בשלולית ולפניו ברירה להקיפה או לקפוץ

מעליה – עדיפה הקפיצה מההקפה, שבה מרבה בהילוך בשבת. אם הדבר בלתי-אפשרי, מותר להקיף את השלולית.

בריחה: מותר לרוץ כדי להינצל מגשם וכיוצא בזה, או כדי שלא להתלכך בבוץ. כמרוכן מותר לרוץ כדי להימנע מלשמוע או מלראות דברים אסורים, או דברים הנורמים צער.

ריצה לשמה: מי שנהנה מריצת בוקר, או נערים הנהנים מעצם הריצה והקפיצה, או כאשר הריצה היא חלק ממשחק, כמו 'תופסת' ו'מחבואים' – מותר לעשות זאת בשבת. אולם אם ניכר שהאדם עושה זאת לצורך רפואי, אין היתר, אלא אם-כן הוא לפחות בגדר 'חולה שאין בו סכנה', שחייב לעשות זאת היום (בדרך-כלל לא נגרם נזק, גם למי שעושה זאת בכל יום, אם הוא מדלג על יום אחד).

מקורות: שבת ק"ג, ס"א. שו"ע או"ח סי' ס"א ו"ג, ושו"ע אדמו"ר הקדו"ק. שם. שמירת שבת כהלכתה פכ"ט סעיפים כ"ג, ו"ג.

שמעון בקיבוץ הסוללים: מיזם לשם שמים

נעזרים במאגר הנתונים הגדול. "אנחנו פועלים לשם שמים", מסביר שמעון, "אבל שדכנים מקצועיים גובים את התשלום הנהוג אצלם, וכל פונה בוחר במי להיעזר".

לדבריו, המיזם, שהתחיל במקורו בעבור מתקרבים, משרת כיום את כל מגזרי הציבור הדתי והחרדי, מכיוון שהוא מציע מאגר הצעות שאין דומה לו בהיקפו. עד היום עבר שמו מפה לאוזן, וכבר נרשמו בו אלפים. צוות המיזם מתכנס אחת לשבוע, ומנסה למצוא התאמה על בסיס אמיתי. "אני מאמין שזה ייתן פתרון לאלפי גברים ונשים שממתנינים לזיווגם", אומר שמעון (כתובת האתר: www.orsimcha.co.il. טל' 1010-55-1599).

גיליונות
שיחת השבוע
בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:
917-892-4908
sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות
רבים נושעו מברכותיו הקדושות
של הרבי מליובאוויטש.
גם כיום ניתן לעלות ולהשתטח על
'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח
מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.
ohel chabad lubavitch, 226_20
Francis Lewis Blvd. Cambria
Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545,
Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

Levi Hartman
לוי הרטמן
Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499
www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218
דובר עברית

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222
www.esofer.com
A HaSofer Company